

KOMMUNISTISEN INTERNATIONALEN PERUSTAMISESTA

PUHE YLEISVENÄLÄISEN ТрКК:n, MOSKOVAN NEUVOSTON, VKP(b):n
MOSKOVAN-KOMITEAN, YLEISVENÄLÄISEN AMMATTILIITTOJEN
KESKUSNEUVOSTON, MOSKOVAN AMMATTILIITTOJÄRJESTÖJEN
JA TEHDASKOMITEOIDEN YHTEISESSÄ KOMMUNISTISEN INTERNATIONALEN
PERUSTAMISELLE OMISTETUSSA JUHLAISTUNNOSSA
MAALISKUUN 6 p:nä 1919

(Myrskyisiä suosionosoituksia.) Toverit, meidän ei onnistunut koota Kommunistisen Internationalen I edustajakokoukseen edustajia kaikista niistä maista, missä on tämän järjestön uskollisia ystäviä, missä on työläisiä, jotka ovat täysin myötämielisiä meille. Sallinette minun sen vuoksi aloittaa pienellä lainauksella, joka osoittaa teille, että kaikista vainoista huolimatta, kaikesta näennäisesti kaikkivoivan maailmanporvariston yhdistymisestä huolimatta meillä on todellisuudessa ystäviä paljon enemmän, kuin näemme ja tiedämme ja kuin saatoimme saada koolle tänne Moskovaan. Tuo vainoaminen on mennyt niin pitkälle, että meidät on yritetty eristää ihan Kiinan muurilla ja että maailman vapaimmista tasavalloista karkotetaan kymmenittäin ja tusinoittain bolshevikkeja, ikään kuin pelättäisiin, että kymmenkunta tai tusina bolshevikkeja voi saastuttaa koko maailman, mutta mepä tiedämme, että moinen pelko on hassua, koska he ovat jo tartuttaneet koko maailman, koska Venäjän työläisten taistelu on jo saanut aikaan sen, että kaikkien maiden työläisjoukot tietävät, että täällä Venäjällä ratkaistaan yleisen maailmanvallankumouksen kohtalo.

Toverit, minulla on tässä „L'Humanité”¹⁷¹, ranskalainen lehti, joka on suuntaukseltaan eniten meidän menshevikkiemme tai oikeistoieserriemme kaltainen. Sodan aikana tämä lehti vainosi mitä armottomimmin niitä, jotka olivat meidän kannallamme. Nykyään tämä lehti puolustaa niitä,

jotka sodan aikana toimivat yhdessä kotimaansa porvariston kanssa. Ja niinpä tässä lehdessä, vuoden 1919 tammi-kuun 13 pn numerossa kerrotaan, että Pariisissa on pidetty valtava, kuten lehti myöntää, puolueen ja Seinen federaation — t.s. Pariisia lähinnä olevan piirin, proletarisen liikkeen keskuksen, Ranskan koko poliittisen elämän keskuksen — työväenliittojen aktiivijäsenten kokous. Mainitussa kokouksessa esiintyi ennen muita Bracke, sosialisti, joka oli koko sodan ajan meidän menshevikkimme ja oikeistolaisien puolustuskantalaisten näkökannalla. Tällä kertaa hän käyttäytyi kovin vaatimattomasti. Ei sanonut halaistua sanaa yhdestäkään kipeästä kysymyksestä! Lopetti siihen, että sanoi vastustavansa maansa hallituksen puuttumista muiden maiden proletariaatin taisteluun. Sanat otettiin vastaan kättentaputuksin. Sitten esiintyi eräs hänen aateveljistään, muuan Pierre Laval. Hänen puheensa koski kotiuttamista, joka on tällä hetkellä kipein ongelma Ranskassa, maassa, jonka uhrin tässä rikollisessa sodassa lienevät suurempia kuin minkään muun maan. Ja tämä maa näkee nyt, että kotiuttamista viivytellään, jarrutetaan, sitä ei haluta suorittaa ja että valmistellaan uutta sotaa, jossa Ranskan työväki joutuu ilmeisesti antamaan uusia uhreja sen ratkaisemiseksi, kuinka suureksi muodostuu vielä Ranskan tai Englannin kapitalistien saalis. Ja niinpä lehti sanoo, että väkijoukko kyllä kuunteli puhujaa Pierre Lavalia, mutta kun hän puhui vihamielisesti bolshevismista, aiheutti se sellaisia vastalauseita ja sellaista kuohuntaa, ettei kokousta voitu jatkaa. Sen jälkeen kansalainen Pierre Renaudel ei voinut saada enää puheenvuoroa ja kokous päättyi kansalaisen Péricat'in lyhyeen väliintuloon. Tämä on yksi niitä harvoja Ranskan työväenliikkeen miehiä, jolla on suurin piirtein sama kanta kuin meillä. Lehden täytyi siis myöntää, että kokous ei antanut puhujan jatkaa, kun tämä alkoi puhua bolshevikkeja vastaan.

Toverit, emme voineet saada tänne välittömästi Ranskasta ainoatakaan edustajaa, ja suurin vaikeuksin tänne onnistui pääsemään vain yksi ranskalainen — tov. Guillebeaux. (Myrskyisiä suosionosoituksia.) Hän tulee puhumaan tänään. Häntä pidettiin kuukausia vankiloissa Sveitsissä, tuossa vapaassa tasavallassa, ja häntä syytettiin yhteydenpidosta Leniniin ja vallankumouksen

valmistelusta Sveitsissä. Saksan halki hänet kuljetettiin santarmien ja upseerien saattamana, nähtävästi pelättiin hänen pudottavan tulitikun, joka voisi sytyttää Saksan. Mutta Saksa on palon vallassa ilman sellaista tikkua-kin. Ranskassakin, kuten huomaamme, on sellaisia, jotka suhtautuvat myötämieleisesti bolshevistiseen liikkeeseen. Ranskan kansanjoukot taitavat olla melkeinpä kokeneimpia, poliittisessa suhteessa valistuneimpia, vireimpiä ja helpoimmin reagoivia joukkoja. Ne eivät salli kansankokouksessa puhujan ottaa ainoatakaan väärää nuottia, vaan keskeyttävät hänet. Hyvä kun eivät ranskalaisessa kiihkeydessään kiskoneet häntä alas puhujakorokkeelta! Siksipä, kun meille vihamielinen lehti tunnustaa, mitä kyseisessä suurkokouksessa tapahtui, me sanommekin: Ranskan proletariaatti on puolellamme.

Esitän vielä erään lyhyen lainauksen italialaisesta ledestä. Meidät yritetään siinä määrin eristää muusta maailmasta, että saamme vain ani harvoin muiden maiden sosialistisia lehtiä. Sellaisena harvinaisuutena olemme saaneet italialaisen „Avanti!” lehden¹⁷², Italian sosialistisen puolueen äänenkannattajan, yhden numeron. Tämä puolue osallistui Zimmerwaldin konferenssiin, kamppaili sotaa vastaan ja päätti sitten kieltäytyä menemästä Berniin keltaisen, vanhan Internationalen edustajakokoukseen, johon osallistui henkilöitä, jotka auttoivat yhdessä kotimaansa hallituksen kanssa jatkamaan rikollista sotaa. „Avanti!” lehti ilmestyy yhä ankaran sensuurin alaisena. Ja nyt tästä sattumalta saamastamme numerosta olen lukenut uutisen erään Cavriago nimisen paikkakunnan puolue-elämästä — paikkakunta lienee kaukana syrjäseudulla, koskei sitä löydy kartalta — ja osoittautuu, että siellä työläiset ovat hyväksyneet kokouksessaan päätöslauselman, jossa ilmoittavat kannattavansa lehteään sen leppymättömyyden vuoksi ja sanovat hyväksyvänsä Saksan spartakistien asenteen — ja sitten seuraavat sanat, jotka italiankielisinäkin ymmärretään kaikkialla maailmassa: „Sovietisti russi” — he tervehtivät Venäjän „neuvostolaisia” ja sanovat toivovansa, että Venäjän ja Saksan vallankumouksellisten ohjelma hyväksyttäisiin kaikkialla maailmassa ja että se auttaisi viemään loppuun taistelun porvaristoa ja sotilaallista ylivaltaa vastaan. Kun lukee tällaisen jossakin Italian Poshehonjessa¹⁷³

hyväksytyn päätöslauselman, niin voi täydellä syyllä sanoa itselleen: Italian kansanjoukot kannattavat meitä, Italian kansanjoukot ovat ymmärtäneet, mitä ovat Venäjän „neuvostolaiset”, mikä on Venäjän „neuvostolaisten” ja Saksan spartakistien ohjelma. Vaikka eihän meillä sellaista ohjelmaa silloin ollutkaan! Meillä ei ole ollut mitään yhteistä ohjelmaa Saksan spartakistien kanssa, mutta Italian työläiset torjuvat kaiken sen, mitä he ovat lukeneet kotimaansa porvarillisesta lehdistöstä, joka miljonäärien ja miljardöörin lahjomana levittelee miljoonissa numeroissaan valheita meistä. Se ei ole onnistunut pettämään Italian työläisiä. Italian työläiset ovat ymmärtäneet, keitä ovat spartakistit ja „neuvostolaiset”, ja sanoneet kannattavansa heidän ohjelmaansa — vaikkei tätä ohjelmaa silloin ollut vielä ollenkaan. Juuri sen vuoksi tehtävämme tässä kongressissa oli niin helppo. Meidän ei tarvinnut muuta kuin kirjoittaa ohjelmaksi se, mikä oli jo piirtynyt syrjäseudunkin työläisten tietoisuuteen ja sydämeen, vaikka poliisi- ja sotilavartiostot ovatkin eristämässä heitä meistä. Juuri siksi meidän onnistui niin helposti ja niin peräti yksimielisesti päästä kaikista tärkeimmistä kysymyksistä yksimieliseen päätökseen, ja olemme siinä varmassa uskossa, että nämä päätökset aiheuttavat kaikissa maissa proletariaatin taholta voimakasta vastakaikua.

Toverit, neuvostoliike on se muoto, joka on Venäjällä jo vakiintunut, joka leviää nyt kaikkialle maailmaan ja jonka pelkkä nimi tarjoaa työväelle kokonaisen ohjelman. Toverit, toivon, ettemme me, joilla on ollut suuri onni viedä neuvostomuoto voittoon, joutuisi sellaisten ihmisten asemaan, joista voitaisiin sanoa, että he ovat ylpistyneet.

Toverit, tiedämme varsin hyvin, että neuvostolaiseen proletaariseen vallankumoukseen emme joutuneet osallistumaan ensimmäisinä lainkaan siksi, että olisimme olleet yhtä hyvin tai paremmin valmistautuneita kuin muut työläiset, vaan siksi, että valmentuneisuutemme oli heikompi. Juuri tästä seikasta johtui se, että vastassamme oleva vihollinen oli villimpi ja mädänneempi kuin missään muualla, juuri tämä seikka johti vallankumouksen laajenemiseen ulospäin. Mutta tiedämme myös sen, että Neuvostot ovat meillä vieläkin olemassa, että ne kamppailevat jättiläismäisiä vaikeuksia vastaan, jotka johtuvat alhaisesta kulttuuritasosta ja siitä paineesta, mikä on kohdistunut jo kauemmin kuin

vuoden ajan meihin, jotka olemme olleet yksinämme vartio-paikallamme, samalla kun viholliset piirittävät meitä joka puolelta ja kun, kuten itsekin hyvin tiedätte, saamme kokea uskomattomia rasituksia, nälänhädän vaikeuksia ja epäinhimillisiä kärsimyksiä.

Toverit, ne, jotka ovat välittömästi tai välillisesti asettuneet porvariston puolelle, yrittävät tämän tästä vedota työläisiin ja herättää heissä tyytymättömyyttä viittaamalla siihen, että työläisille aiheutetaan nyt raskaita kärsimyksiä. Mutta me sanomme heille: niin, nuo kärsimykset ovat raskaita, emmekä salaa niitä teiltä. Näin me sanomme työläisille, ja he tietävät sen hyvin omasta kokemuksestaan. Te huomaatte, että emme taistele yksinomaan viedäksemme sosialismin voittoon meillä emmekä yksinomaan siksi, että lapsemme voisivat muistella kapitalisteja ja tilanherroja kuin joitakin esihistoriallisia hirviöitä, vaan taistelemme sen hyväksi, että koko maailman työläiset voittaisivat yhdessä meidän kanssamme.

Ja tämä Kommunistisen Internationalen I edustajakokous, joka totesi Neuvostojen saavan kaikkialla maailmassa työläisten kannatusta, on meille osoituksena siitä, että kansainvälisen kommunistisen vallankumouksen voitto on varma. (Suosionosoituksia.) Porvaristo tulee riehumaan vielä monissa maissa, siellä porvaristo vasta varustautuu tuhoamaan sosialismin parhaita miehiä, parhaita edustajia, mistä on todistuksena valkokaartilaisten suorittama Rosa Luxemburgin ja Karl Liebknechtin petomainen murha. Näitä menetyksiä ei voida välttää. Emme pyri sovintoon porvariston kanssa, lähdemme viimeiseen, ratkaisevaan taisteluun sitä vastaan, mutta tiedämme myös, että sodan aiheuttamien kärsimysten, koettelemusten ja onnettomuuksien jälkeen, kun kansanjoukot taistelevat kaikkialla maailmassa kotiuttamisen puolesta tuntien itsensä petetyiksi ja käsittäen, miten uskomattoman raskas on verotaakka, jonka kapitalistit ovat sälyttäneet niiden kannettavaksi tapatettuaan kymmeniä miljoonia ihmisiä sen ratkaisemiseksi, kuka saisi suuremmat voittotulot, — että näiden ryövärien herruuden aika on mennyt!

Kommunistisen vallankumouksen voitto on varma nyt, kun „Neuvosto” sana on käynyt kaikille ymmärrettäväksi. Toverit, jotka ovat täällä salissa, ovat nähneet ensimmäisen

Neuvostotasavallan perustamisen ja näkevät nyt III:n, Kommunistisen Internationalen perustamisen (suosionosoituksia) sekä tulevat näkemään myös Maailman Neuvostotasavaltojen Liiton perustamisen. (Suosionosoituksia.)

*Julkaistu lyhyen selostuksen muodossa
maaliskuun 7 pnä 1919
„Pravda” lehden 52. n:ossa*

*Kokonaisuudessaan julkaistu
toukokuussa 1919*

*Julkaistaan pikakirjoitteen
tekstin mukaan*